

بوئه‌وهی به ریرسه‌کانمان ناشرینتر نه‌بن؟

کہ مال رہئوں

به پیش ناوهدوکی نه و چاپیکه و تنهی که له لاده شهشی ناختر ماره روزنامه هاولاتی دا بلاو کراوهه تو وه، نه و تیمه پزیشکیه که له کومه لگه پسپوری نه شته رگه ری پلاستیک پیکمابون و بهمه بستی کومه کردنی نه وانهی که شرجه سته یانی ناشرین کرد ووه چوونه ته کوردستان، به لام وک خویان و تویانه نه وندنی خه ریکی لابردنی چهوری وورگی به رپرسه کان بون و نه وندنی سه رقایی پاستکردن و دی لوتوی خواری که سوکاری نه وان بون، نه وندنده بواریان نه بون و نه یان تواني خزمه ت به و کسانه بکهن که به هوی شه روه جه سته یان ناشرین بونه، نه و تیمه که له نیرانه و چوونه ته کوردستان و به سه ره په رشتی دکتور نه حمه د موغاری که نه شته رگه ریکی به ناو باانگی جیهانیه، له و چاپیکه و تنه دا باس له خراپی باري شاهزادی و تواني دکتوروه کورده کان ده کات و له ویشه و نه و گله بیهه ده کات که به رپرسه کورده کان هه رکه سه خه ریکی واسته و هینانی که سوکاری خویان بون هربویه نه یان تواني ووه کاره کانیان به و نه نجام ومه به سته بگه یه نه که بون، به رپرسه کانی تیمه (خوا بیان پاریزیت) به ووه نه وسته اونه و که خویان تازه کرده وه له مال ون سه بیاره و خانو نیستاش نیتر کاتی نه وههاتووه که خویان له باری شکلی شه وه بگون، دیاره نه م کاره هه رچه نه کاریکی ته و او شه خسی و تایه تیه و په یوهندی به که سه وه نیه و خه لک تازاده له ووه که چی ده کات و چی ناکات له خوی، به لام نه ویدا ده بیته جیگه قسه و باس وره خنه که نه وان جگه له ووهی که له پارمه فرسه تی سه فرگدن بوده رهه به هرمه ندن که چی له کاتیکی ناوادا هه قی خه لکی ترده خون و نایهیان خه لکی هه ژارو داماوسود له هیج فرسه تیک بینیت، به لام له گه ل نه وه شدا هاتنی نه م تیمه بوکورستان له ویدا جیگه دلخوشیه، که رنه گه ماوهیه کی تر تیمیکی پزیشکی تریش بیت بو کورستان، به نکو خوا بکات نه م جاره یان تیمه که پسپوری باری درونی و نه شته رگه ری میشک و موخ بیت و به رپرسه کانیشمان نه خوش و خه سته به رده ستیان چونکه زوریه نه وان نه گه رچی تاکو نیستا له هه مهوشیتیکی جوانی نه م دنیایه به هرمه ندبوون وله هه موكه س تیرو پر ترین، به لام ناشکرایه نه وان به هوی بیرکردن وه خراب و تو شبوونی نه خوشی دسد لات و خواستی خوشه پیشی یانه وه نه یان تواني ووه ببنه خاون خوره وشیتیکی جوانی مهد نیانه و شارستانیانه وا که له ناو کومه لگه دا به چاوی نه خوش وه تیيان نه روانه.